

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ
BÀI 119 - Sự khốn nạn sẽ đến trên những kẻ gây ra sự phạm tội.

Ma-thi-ơ 18:5-7: Hễ ai vì danh ta chịu tiếp một đứa trẻ thể này, tức là chịu tiếp ta. Song, nếu ai làm cho một đứa trong những đứa nhỏ này đã tin ta sa vào tội lỗi, thì thà buộc cối đá vào cổ, mà quăng nó xuống đáy biển còn hơn. Khốn nạn cho thế gian vì sự gây nên phạm tội! Vì sự gây nên phạm tội phải có; song khốn nạn thay cho ai là kẻ gây nên phạm tội!

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ⁵And whoso^{G3739-G302} shall receive^{G1209} one^{G1520} such^{G5108} little^{G3813} child^{G3813} in my name^{G3686} receiveth^{G1209} me. ⁶But whoso^{G3739-G302} shall offend^{G4624} one^{G1520} of these^{G5130} little^{G3398} ones which^{G3588} believe^{G4100} in me, it were better^{G4851} for him that a millstone^{G3458-G3684} were hanged^{G2910} about^{G1909} his neck^{G5137}, and that he were drowned^{G2670} in the depth^{G3989} of the sea^{G2281}. ⁷Woe^{G3759} unto the world^{G2889} because^{G575} of offences^{G4625}! for it must^{G318} needs^{G318} be that offences^{G4625} come^{G2064}; but woe^{G3759} to that man^{G444} by whom^{G3739} the offence^{G4625} cometh^{G2064}!

Bản The Amplified Bible chép: **Whoever receives and accepts and welcomes one little child like this for My sake and in My name receives and accepts and welcome Me. But whoever causes one of these little ones who believe in and acknowledge and cleave to Me to stumble and sin [that is, who entices him or hinders him in right conduct or thought], it would be better (more expedient and profitable or advantageous) for him to have a great millstone fastened around his neck and to be sunk in the depth of the sea. Woe to the world for such temptations to sin and influences to do wrong! It is necessary that temptations come, but woe to the person on whose account or by whom the temptation comes!**

Có nghĩa là: *Người nào vì ý muốn của Ta và vì Danh ta mà tiếp đón, chấp nhận và hoan nghênh một đứa trẻ như thế này ấy là tiếp đón, chấp nhận và hoan nghênh Ta. Nhưng kẻ nào khiến cho một trong những đứa trẻ đã tin nhận và trung thành với Ta mà sa ngã vào tội lỗi [tức là kẻ nào cám dỗ người hoặc ngăn trở người trong sự làm theo hoặc suy nghĩ theo điều ngay thẳng], thì tốt hơn hết cho đứa trẻ đó là hãy buộc cối đá vào cổ nó, mà quăng xuống đáy biển. Khốn nạn cho thế gian vì gây ra những sự cám dỗ vào tội lỗi và khiến người ta sa vào sự vi phạm! Thật những sự cám dỗ cần phải có, nhưng khốn thay cho kẻ toan định sự cám dỗ và gây ra sự phạm tội!*

Trong bài này, chúng ta sẽ học tiếp về sự Chúa Jêsus phán dạy các môn đồ của Ngài về tiêu chuẩn của Nước Thiên đàng và Ngài đã gọi một đứa trẻ đến và để nó ở giữa các môn đồ để làm một ví dụ trong sự giảng dạy của Ngài và trong sự giảng dạy đó, Chúa Jêsus đã phán rằng: **nếu các người không đổi lại và nên như đứa trẻ, thì chẳng được vào nước thiên đàng đâu. Vậy, hễ ai trở nên khiêm nhường như đứa trẻ này, sẽ là lớn hơn hết trong nước thiên đàng.** Đó là ý muốn của Đức Chúa Jêsus Christ đối với hết thấy những người nào muốn nhận được cứu rỗi và được vào trong Nước của Ngài, thì người ấy sẽ phải trở nên như một đứa trẻ luôn vâng theo Lời của Ngài.

Tiếp theo đó, Chúa Jêsus đã phán về thái độ của hết thấy mọi người, cả những người đã tin Chúa với những người chưa tin Chúa hoặc những người không tin Chúa, mà chữ thế gian mà Chúa Jêsus đã phán đây là nói chung về hết thấy loài người, nghĩa là loài người sống trong thân thể xác thịt bởi bụi đất mà ra.

Trong mạng lệnh này, câu 5 chép: **Hễ ai vì danh ta chịu tiếp một đứa trẻ thể này, tức là chịu tiếp ta.** Bản The Amplified Bible chép: **Whoever receives and accepts and welcomes one little child like this for My sake and in My name receives and accepts and welcome Me.** Có nghĩa là: *Người nào vì ý muốn của Ta và vì Danh ta mà tiếp đón, chấp nhận và hoan nghênh một đứa trẻ như thế này ấy là tiếp đón, chấp nhận và hoan nghênh Ta.*

Tại điểm này, Đức Chúa Jêsus đang phán về trách nhiệm của hết thấy loài người và đặc biệt là những người đã tin Ngài và theo Ngài khi đối diện với chức vụ của Ngài, là Con một của Đức Chúa Trời, vì Ngài đã đến thế gian này là để cứu chuộc cả nhân loại, chứ không phải chỉ cứu rỗi dân Y-sơ-ra-ên mà thôi.

Khi Đức Chúa Trời ban luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, Ngài đã phán mạng lệnh này cho dân Y-sơ-ra-ên như sau:

Xuất Ê-díp-tô ký 19:1-6: **Tháng thứ ba, sau khi ra khỏi xứ Ê-díp-tô, trong ngày đó dân Y-sơ-ra-ên đến nơi đồng vắng Si-na-i. Từ Rê-phi-đim ra đi, đến nơi đồng vắng Si-na-i, đóng trại tại đó, đối diện cùng núi. Môi-se bèn lên đến Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va ở trên núi gọi người mà phán rằng: Người hãy nói như vậy cho nhà Gia-cốp, và tỏ điều này cho dân Y-sơ-ra-ên: Các người đã thấy điều**

ta làm cho người Ê-díp-tô, ta chở các người trên cánh chim ưng làm sao, và dẫn các người đến cùng ta thể nào. Vậy, bây giờ, nếu các người vâng lời ta và giữ sự giao ước ta, thì trong muôn dân, các người sẽ thuộc riêng về ta, vì cả thế gian đều thuộc về ta. Các người sẽ thành một nước thầy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho ta. Bấy nhiêu lời đó người sẽ nói lại cùng dân Y-sơ-ra-ên.

Trách nhiệm của dân Y-sơ-ra-ên và cũng là trách nhiệm tuyển dân của Đức Chúa Trời trong danh của Đức Chúa Jêsus Christ, đó là sự vâng lời Đức Chúa Trời và giữ sự giao ước của Ngài và phải trở thành một nước thầy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho Đức Chúa Trời.

Chức vụ thầy tế lễ do Đức Chúa Trời chỉ định là phải lo sự giảng dạy luật pháp của Đức Chúa Trời cho dân Y-sơ-ra-ên, để tuyển dân của Đức Chúa Trời hiểu được đầy đủ ý nghĩa của luật pháp, vâng giữ và làm theo Lời của Đức Chúa Trời, vì khi dân Y-sơ-ra-ên vâng giữ và làm theo Lời của Đức Chúa Trời thì tội lỗi sẽ không còn cai trị xác thịt họ nữa và khi không có tội lỗi ở trong dân sự nữa thì sẽ không có sự thanh nộ của Đức Giê-hô-va đổ xuống trên tuyển dân của Ngài, như Lời Chúa đã chép:

Dân số ký 18:1-5: Đức Giê-hô-va bèn phán cùng A-rôn rằng: Người, các con trai người, và tông tộc người phải mang lấy những tội lỗi phạm trong nơi thánh; còn người và các con trai người phải mang lấy những tội lỗi phạm trong chức tế lễ. Cũng hãy biểu đến gần người các anh em mình, là chi phái Lê-vi, tức tông tộc người, đặt các người đó hiệp với người và hầu việc người; nhưng người và các con trai người phải ở trước Trại bằng chứng. Các người đó sẽ gìn giữ điều chi người truyền dạy, và điều nào thuộc về cả Trại; chỉ không nên lại gần những vật thánh, cũng đừng lại gần bàn thờ, e khi chúng nó phải chết, và các người cũng chết luôn chẳng. Vậy, các người đó sẽ hiệp với người coi sóc điều chi thuộc về hội mạc, và giữ công việc của Trại; một người ngoại nào chẳng nên đến gần các người. Các người phải coi sóc điều chi thuộc về nơi thánh và bàn thờ để đừng có sự thanh nộ cùng dân Y-sơ-ra-ên nữa.

Để thầy tế lễ có thể làm trọn được công việc này, Đức Giê-hô-va đã mạng lệnh cho Môi-se, là người đại diện cho chức vụ rao giảng luật pháp của Đức Chúa Trời cho loài người, phải làm cho A-rôn, cũng như cho các con trai của A-rôn, là bóng về dòng dõi của thầy tế lễ mà Đức Chúa Trời sẽ chỉ định vào chức vụ này.

Xuất Ê-díp-tô ký 28:26-43: Người cũng hãy làm hai cái khoanh bằng vàng nữa, để vào hai góc đầu dưới của băng đeo ngực, về phía trong ê-phót. Lại làm hai khoanh khác nữa bằng vàng, gắn vào hai đầu dưới đai vai ê-phót ném về phía trước, ở trên đai gần chỗ giáp mối. Rồi một sợi dây màu tím sẽ cột hai cái khoanh của băng đeo ngực lại cùng hai cái khoanh ê-phót, hầu cho nó dính với đai, đừng rớt khỏi ê-phót. Thế thì, khi nào A-rôn vào nơi thánh, sẽ mang trên lòng mình tên các con trai Y-sơ-ra-ên nơi băng đeo ngực về sự xét đoán, đặt giữ làm kỷ niệm luôn luôn trước mặt Đức Giê-hô-va. Trên băng đeo ngực của sự xét đoán, người hãy gắn u-rim và thu-mim vào, đặt khi A-rôn đến trước mặt Đức Giê-hô-va thì các món đó sẽ ở trên lòng mình. Ấy vậy, trước mặt Đức Giê-hô-va, A-rôn sẽ mang sự xét đoán của con trai Y-sơ-ra-ên trên lòng mình luôn luôn. Người cũng hãy may áo dài của ê-phót toàn bằng vải tím. Ở giữa áo có một lỗ tròn đầu vào; viền chung quanh, dệt như lỗ áo giáp mặt lưới, để cho khỏi tét (rách). Nơi biên dưới hãy thắt trái lựu màu tím, đỏ điều, đỏ sẫm, cùng chuông vàng nhỏ đan treo nhau ở vòng theo viền, nghĩa là một cái chuông rồi kế một trái lựu, ở vòng khắp chung quanh viền áo. Khi A-rôn hầu việc tế lễ, sẽ mặc áo đó; và khi vào hay ra nơi thánh trước mặt Đức Giê-hô-va, người ta sẽ nghe tiếng chuông vàng nhỏ, và A-rôn khỏi chết vậy. Người cũng hãy làm một cái thẻ bằng vàng ròng, trên đó khắc như người ta khắc con dấu, rằng: Thánh Cho Đức Giê-hô-va. Rồi lấy một sợi dây màu tím buộc thẻ đó để trên đàng trước cái mũ. Thẻ đó sẽ ở trên trán A-rôn; A-rôn gánh tội lỗi của dân Y-sơ-ra-ên phạm trong khi họ dâng của lễ thánh; thẻ đó sẽ ở nơi trán A-rôn luôn luôn, để dân sự được đẹp ý Đức Giê-hô-va. Người hãy chế một cái áo lá mặc trong bằng vải gai mịn, một cái mũ bằng vải gai mịn và một cái đai thêu. Người cũng hãy chế cho các con trai A-rôn áo lá, đai và mũ, hầu cho họ được vinh hiển và trang sức. Đoạn, hãy lấy các bộ áo đó mặc cho A-rôn, anh người, cùng các con trai người; hãy xức dầu cho, lập và biệt riêng ra thánh, để họ làm chức tế lễ trước mặt ta. Hãy chế cho họ quần lót trong bằng vải gai, đặt che sự lỏa lồ, mặc từ ngang lưng quần cho đến bắp vế. A-rôn cùng các con trai người sẽ mặc quần đó trong khi vào hội mạc hay là đến gần bàn thờ đặt làm việc tế lễ trong nơi thánh, thì chẳng mắc tội và chẳng chết đâu. Ấy là một mạng lệnh đời đời cho A-rôn và dòng dõi người.

Các chữ chế được chép trong mạng lệnh này, đó là chữ שַׁבָּט - shabats, số 7660 của tiếng Hê-bơ-rơ, có

nghĩa là: *Thêu, dệt, tết lại, bện lại bằng lời nói hoặc bằng tay;*

Các chữ **làm** (hoặc **may**) (là công việc Môi-se phải làm theo Lời Chúa phán bảo) đó là chữ אָשָׁה - asah, số 6213 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *tạo thành, cấu thành, hoàn thành, làm, thực hiện, sai khiến, sắp đặt, chuẩn bị, trao cho ai hay chuyển cho ai làm;*

Thầy tế lễ A-rôn phải đeo băng đeo ngực và trên băng đeo ngực của sự xét đoán, người hãy gắn u-rim và thu-mim vào, **đặng khi A-rôn đến trước mặt Đức Giê-hô-va thì các món đó sẽ ở trên lòng mình.**

Trách nhiệm của thầy tế lễ là phải thi hành sự xét đoán tuyển dân của Đức Chúa Trời theo luật pháp công bình của Đức Chúa Trời và để có thể làm được công việc này, thầy tế lễ phải được trang bị khả năng cùng quyền phép của Đức Chúa Trời mà U-rim và Thu-mim là tiêu chuẩn mà các thầy tế lễ phải có cho chức vụ của mình.

Chữ **U-rim** được chép trong Xuất Ê-díp-tô ký 28 câu 30 đó là chữ אֲוִיִּם - Uwriym, số 0224 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Sự sáng, nguồn ánh sáng, sự soi sáng, sự làm cho sáng tỏ;*

Còn chữ **Thu-mim** đó là chữ תִּמִּים - Tumiym, số 8550 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Sự hoàn hảo, sự trọn vẹn, chất lượng cao nhất, tình trạng nguyên vẹn không bị sút mẻ,*

Các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên đã không làm trọn chức vụ này như họ đáng phải làm, vì thế cho nên dân Y-sơ-ra-ên đã không có luật pháp của Đức Chúa Trời cai trị mình và bởi cố đó mà họ phạm đủ mọi thứ tội, khiến cho Danh Đức Giê-hô-va bị nói phạm trong dân ngoại

Ê-xê-chi-ên 22:1-31: Có lời Đức Giê-hô-va được phán cùng ta rằng: **Hỡi con người, có phải người sẽ đoán xét, có phải người sẽ đoán xét thành huyết này chăng? thì hãy làm cho nó biết mọi sự gồm ghê tởm của nó. Hãy nói cùng nó rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Một thành đổ máu ở giữa nó, hầu cho kỳ nó đến, và làm ra thần tượng nghịch cùng mình để làm ô uế mình! Bởi máu mảy đã đổ ra, mảy tự chuốc lấy tội, và bởi các thần tượng mà mảy đã làm thì mảy tự làm ô uế. Như vậy mảy đã làm cho những ngày mảy gần và những năm mảy đến. Vậy nên, ta đã lấy mảy làm sự hổ nhục cho các dân tộc, làm trò cười nhạo cho hết thảy các nước. Những người ở gần và ở xa sẽ nhạo cười mảy, là thành nhơ danh và đầy loạn. Hãy xem: các quan trưởng Y-sơ-ra-ên ở trong mảy, ai nấy đều theo sức mình để làm đổ máu. Nơi mảy, người ta khinh cha mẹ; nơi mảy, người ta dùng sự bạo ngược đối với khách lạ; nơi mảy, người ta hiếp đáp kẻ mồ côi cùng người góa bụa. Mảy khinh dể các vật thánh ta, và phạm các ngày sa-bát ta! Nơi mảy, có những kẻ gièm chê gây nên sự đổ máu; nơi mảy, có kẻ làm tiệc trên các núi; giữa mảy, có kẻ phạm tội tà dâm. Nơi mảy, có kẻ bày tỏ sự lỏa lồ của cha ra; nơi mảy, có kẻ làm nhục đàn bà đang có kinh nguyệt. Nơi mảy, kẻ này phạm sự gồm ghê tởm với vợ người lân cận mình; kẻ khác làm ô uế dẫu mình; kẻ khác nữa thì hãm chị em mình, là con gái của cha mình. Nơi mảy, người ta nhận của hối lộ đặng làm đổ máu; mảy đã lấy lời lãi và lấy thêm; mảy ức hiếp kẻ lân cận, lấy của không biết chán, và đã quên ta, Chúa Giê-hô-va phán vậy. Vả, ta đập tay vì sự trộm cướp mảy đã phạm, và vì máu đã bị đổ ra giữa mảy. Khi những ngày ta xử mảy sẽ đến, lòng mảy có chịu được, và tay mảy có sức chăng? Ta, Đức Giê-hô-va, đã nói ra thì sẽ làm trọn. Ta sẽ làm cho mảy tan tác giữa các dân tộc, chia rẽ ra trong các nước, và ta sẽ làm tiêu diệt sự ô uế khỏi giữa mảy. Bấy giờ chính mình mảy sẽ bị khinh dể trước mắt các dân tộc, và mảy sẽ biết rằng ta là Đức Giê-hô-va. Có lời Đức Giê-hô-va được phán cùng ta rằng: **Hỡi con người, nhà Y-sơ-ra-ên đã trở nên cho ta như là cái cặn; hết thảy chúng nó chỉ là đồng, thiếc, sắt, chì trong lò, ấy là cái cặn của bạc. Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Vì các người hết thảy đã trở nên cái cặn, cho nên, này, ta sẽ nhóm các người lại giữa Giê-ru-sa-lem. Như người ta hiệp bạc, đồng sắt, chì thiếc lại trong lò, và thổi lửa ở trên cho tan chảy ra thể nào, thì trong cơn giận và sự thanh nộ của ta, ta sẽ nhóm các người lại và đặt vào lò mà làm cho tan chảy ra cũng thể ấy. Thật, ta sẽ nhóm các người lại và thổi lửa của cơn giận ta trên các người, thì các người sẽ tan chảy ra giữa nó. Như bạc tan chảy ra trong lò, thì các người cũng sẽ tan chảy ra giữa thành ấy, và các người sẽ biết rằng ta, Đức Giê-hô-va đã đổ cơn thanh nộ ta trên các người. Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: **Hỡi con người, hãy nói cùng nó rằng: Mảy là đất chẳng được tẩy sạch, nơi ngày thanh nộ chẳng được mưa dào. Những tiên tri của nó lập mưu giữa nó; như sư tử hay gấu cắn xé mồi của nó, chúng nó nuốt các linh hồn, cướp lấy của cải và những vật quý, làm cho kẻ góa bụa thêm nhiều ra giữa thành. Các thầy tế lễ nó phạm luật pháp ta, và làm dơ vật thánh ta; chẳng phân biệt cái gì là thánh, cái gì là tục; chẳng******

khiến người ta phân biệt cái gì là ô uế, cái gì là tinh sạch; nhắm mắt chẳng xem các ngày sa-bát ta, và ta bị nói phạm giữa chúng nó. Các quan trưởng ở giữa nó giống như muông sói xé mỗi, chỉ lo làm đổ máu, làm mất linh hồn, để được lợi bất nghĩa. Các tiên tri nó dùng bùn không pha rơm trét cho chúng nó; thấy sự hiện thấy giả dối, và bói khoa sự dối cho chúng nó, mà rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy, song Đức Giê-hô-va chưa hề phán. Dân trong đất làm sự bạo ngược, phạm sự trộm cướp, khuấy rối kẻ nghèo nàn thiếu thốn, và ức hiếp người trù ngụ cách trái phép. Ta đã tìm một người trong vòng chúng nó, đặt xây lại tường thành, vì đất mà đứng chỗ sụt mẻ trước mặt ta, hầu cho ta không hủy diệt nó; song ta chẳng tìm được một ai. Vậy nên ta đổ cơn thịnh nộ trên chúng nó, và lấy lửa giận của ta đốt chúng nó; ta đã làm cho đường lối của chúng nó lại đổ về trên đầu chúng nó, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

Ý muốn của Đức Giê-hô-va là những người mang chức vụ thầy tế lễ sẽ phải làm công việc như Môi-se đã làm, ấy là giảng luật pháp của Đức Chúa Trời cho dân sự và các chức vụ thầy tế lễ sẽ nhờ sự nhận biết luật pháp của Đức Chúa Trời mà thi hành sự **xử đoán** tuyển dân của Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã chép:

Ê-xê-chi-ên 44:1-31: Đoạn người đem ta đến hiên cửa ngoài của nơi thánh, ngó về phía đông. Cửa ấy vẫn đóng. Đức Giê-hô-va bèn phán cùng ta rằng: Hiên cửa này sẽ đóng luôn không mở nữa. Chẳng ai được vào bởi hiên cửa này, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên đã vào bởi đó; vậy cửa ấy sẽ đóng lại. Chỉ có vua, vì người là vua, thì có thể đến ngôi tại đó để ăn bánh trước mặt Đức Giê-hô-va. Vua sẽ vào bởi nhà ngoài của hiên cửa, và cũng ra bởi đường ấy. Rồi người dắt ta bởi hiên cửa phía bắc đến trước nhà. Ta nhìn xem, và này, vinh quang của Đức Giê-hô-va đầy đầy nhà Đức Giê-hô-va, thì ta sắp mặt xuống. Bấy giờ Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: Hỡi con người, khá chú ý kỹ càng; lấy mắt ngó và lấy tai nghe mọi điều ta sẽ phán cùng ngươi, về mọi mạng lệnh mọi lệ luật của nhà Đức Giê-hô-va. Hãy cẩn thận coi sóc lối vào của nhà, và hết thảy các đường ra của nơi thánh. Ngươi khá nói cùng kẻ bạn nghịch tức là nhà Y-sơ-ra-ên rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, mọi sự đáng gớm ghiếc của các ngươi đã đủ rồi. Các ngươi đã dắt những con cái dân ngoại, là những kẻ không cắt bì bề lòng chúng nó cũng như về thịt chúng nó, vào trong nơi thánh ta để làm ô uế nhà ta, khi các ngươi dâng bánh, mỡ và huyết của ta; như vậy các ngươi đã phạm lời giao ước ta bởi mọi sự gớm ghiếc của các ngươi. Chính các ngươi không giữ vật thánh ta; nhưng các ngươi đã lập người khác thay mình mà giữ vật thánh ta trong nơi thánh ta. Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Chẳng có một người ngoại nào không cắt bì về lòng nó cũng như về thịt nó mà được vào trong nơi thánh ta; không, chẳng có một người ngoại nào ở giữa con cái Y-sơ-ra-ên được vào đó. Và lại, khi dân Y-sơ-ra-ên lầm lạc, thì những người Lê-vi đã đi cách xa ta, bỏ ta để hầu việc thần tượng nó, sẽ mang tội lỗi mình. Dầu vậy, chúng nó sẽ hầu việc trong nơi thánh ta, làm kẻ giữ cửa nhà, sẽ hầu việc nơi nhà, sẽ vì dân sự giết những con sinh định làm của lễ thiêu và các của lễ khác, sẽ đứng trước mặt dân sự để hầu việc nó. Vì chúng nó đã hầu việc dân sự trước mặt những thần tượng của nó, và đã nên dịp tội cho nhà Y-sơ-ra-ên; vì cố đó, ta đã giơ tay lên nghịch cùng chúng nó, vậy chúng nó sẽ mang tội lỗi mình, Chúa Giê-hô-va phán vậy. Chúng nó sẽ không đến gần ta để làm trọn các công việc thầy tế lễ trước mặt ta. Chúng nó sẽ không đến gần vật thánh nào của ta, hoặc vật rất thánh; song sẽ mang sự nhục nhã và những sự gớm ghiếc mình đã phạm. Nhưng mà ta sẽ lập chúng nó lên để coi giữ nhà, để làm trọn chức vụ và mọi công việc cần trong đó. Đến như các thầy tế lễ họ Lê-vi, con cháu của Xa-đốc, còn coi giữ nơi thánh ta khi con cái Y-sơ-ra-ên lầm lạc cách xa ta, những kẻ đó sẽ gần ta để hầu việc, sẽ đứng trước mặt ta để dâng dâng mỡ và huyết, Chúa Giê-hô-va phán vậy. Ấy là những kẻ sẽ vào nơi thánh ta, đến gần nơi bàn ta để hầu việc ta, và giữ vật ta. Khi chúng nó vào bởi các cửa của hành lang trong, thì sẽ mặc áo bằng gai; chúng nó sẽ không mặc đồ bằng lông chiên trong khi hầu việc nơi các hiên cửa của hành lang trong và nơi nhà. Chúng nó sẽ đội khăn bằng gai trên đầu và mặc quần đùi bằng gai nơi lưng, thứ vải nào hay đổ mồ hôi thì không mặc lấy. Nhưng khi chúng nó đi qua nơi hành lang ngoài, là nơi dân sự đứng, thì phải cởi áo xống hầu việc, để trong các phòng thánh, và mặc áo khác, hầu cho không lấy áo mình làm cho dân sự nên thánh. Chúng nó sẽ không cạo đầu, và không để tóc dài, nhưng sẽ cắt tóc. Chẳng có thầy tế lễ nào được uống rượu khi vào nơi hành lang trong. Chúng nó không được lấy đàn bà góa hoặc bị để mà làm vợ; nhưng phải lấy gái đồng trinh về dòng nhà Y-sơ-ra-ên, hay là lấy vợ góa của một thầy tế lễ. Chúng nó sẽ dạy dân ta phân biệt điều chi là thánh với điều chi là tục; làm cho dân ta biết điều ô uế và điều thánh sạch khác nhau là thế nào. Khi có sự kiện xảy đến, chúng nó phải xử đoán, và phải

xử đoán theo mạng lệnh ta; chúng nó sẽ vâng giữ các luật pháp ta và các lệ luật ta trong mọi kỳ lễ của ta, và làm cho các ngày sa-bát ta nên thánh. Chẳng có một ai trong chúng nó được đến gần thầy kẻ chết, e bị ô uế chẳng; song le, thầy tế lễ có thể bị ô uế vì cha mình, vì mẹ mình, vì con trai mình, vì con gái mình, vì một người anh em, hay là vì một người chị em không chồng. Sau sự được sạch, sẽ kể là bảy ngày. Cái ngày mà thầy tế lễ ấy sẽ vào trong nơi thánh, trong hành lang trong, đặt hầu việc tại đó, thì phải dâng của lễ chuộc tội mình, Chúa Giê-hô-va phán vậy. Còn như gia tài để dành cho chúng nó, thì chính ta là gia tài của chúng nó đây. Các người chớ cho chúng nó sản nghiệp gì trong Y-sơ-ra-ên; chính ta là sản nghiệp chúng nó. Chúng nó sẽ nuôi mình bằng những của lễ chay, của lễ chuộc sự mắc lỗi, và của lễ chuộc tội; lại hề vật chi khẩn dâng bởi trong dân Y-sơ-ra-ên thì sẽ thuộc về chúng nó. Các hoa quả đầu mùa của mọi thứ sản vật, cùng hết thảy của lễ chay mà các người dâng, đều sẽ thuộc về thầy tế lễ. Các người cũng sẽ cho các thầy tế lễ bột nhồi đầu mùa của mình, hầu làm cho sự chúc phước yên nghỉ nơi nhà các người. Các thầy tế lễ không nên ăn thịt của một con thú nào chết tự nhiên, hay là bị xé, hoặc thịt chim, hoặc thịt thú.

Điều chúng ta cần phải nhận biết về các lời tiên tri trên đây của Ê-xê-chi-ên, được công bố ra không phải chỉ cho dân Y-sơ-ra-ên, mà cho các dân chung quanh nơi mà dân Giu-đa đang bị làm phu tù tại Ba-by-lôn.

Ê-xê-chi-ên được Đức Giê-hô-va gọi làm tiên tri cho Ngài từ năm 593 B.C (Before Christ) cho tới năm 571 B.C., đó là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng Ê-xê-chi-ên làm tiên tri cho Ngài sau khi dân Y-sơ-ra-ên tiếp nhận luật pháp của Ngài tại núi Si-na-i khoảng 1350 năm và khi Ê-xê-chi-ên tiếp nhận chức vụ tiên tri thì ông đang là một kẻ phu tù chung với dân Giu-đa tại Ba-by-lôn. Tiên tri Ê-xê-chi-ên đã rao giảng cho dân Y-sơ-ra-ên biết trách nhiệm của họ là phải hết lòng trở lại với Đức Giê-hô-va và ông cũng cảnh cáo các dân sống chung quanh Ba-by-lôn cũng phải từ bỏ tội lỗi mình mà trở lại với Đức Giê-hô-va, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ đoán xét các dân. Các lời tiên tri của Ê-xê-chi-ên không chỉ nói cho dân Y-sơ-ra-ên vào thời kỳ của ông tại Ba-by-lôn, mà lời tiên tri cho đến kỳ tận thế, vì những sự mà Đức Giê-hô-va đã tỏ ra cho Ê-xê-chi-ên đều làm chứng về sự thành tín và công bình của Đức Giê-hô-va và việc dân Y-sơ-ra-ên từ các thầy tế lễ cho đến các chi phái trong Y-sơ-ra-ên, cả nhà Giu-đa với nhà Y-sơ-ra-ên phải tôn trọng luật pháp của Đức Giê-hô-va, vì đó là giao ước không thể thay đổi của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đối với tuyển dân của Ngài.

Những điều Đức Giê-hô-va đã tỏ cho Ê-xê-chi-ên thấy trong những sự mặc khải đều không phải là những sự mà Ê-xê-chi-ên được thấy trong xác thịt mình, nhưng trong tâm linh, được Thần của Đức Giê-hô-va tỏ ra cho thấy cùng các mạng lệnh mà Đức Giê-hô-va đã phán đó, có nghĩa là Đức Giê-hô-va muốn tỏ cho tôi tớ của Ngài biết lý do tại sao dân Giu-đa cũng như nhà Y-sơ-ra-ên phải bị bắt làm phu tù và Đức Giê-hô-va muốn những sự mà Ngài đã tỏ ra cho Ê-xê-chi-ên thấy đó phải được chép xuống và được lưu truyền cho tới kỳ tận thế, bởi vì Đức Giê-hô-va biết lòng của người ta là cứng cổ luôn và hay nổi loạn. Dầu vậy, các Lời của Đức Giê-hô-va đã phán ra như lửa hay thiêu nuốt mọi sự ô-ước, nhưng Ngài sẵn lòng tha thứ cho những ai nghe Lời phán của Ngài mà run sợ, hết lòng trở lại với Ngài, để nhận được sự cứu rỗi.

Ma-thi-ơ 18:5: Hễ ai vì danh ta chịu tiếp một đứa trẻ thế này, tức là chịu tiếp ta.

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ⁵And whoso ^{G3739-G302} shall receive ^{G1209} one ^{G1520} such ^{G5108} little ^{G3813} child ^{G3813} in my name ^{G3686} receiveth ^{G1209} me.

Bản The Amplified Bible chép: **Whoever receives and accepts and welcomes one little child like this for My sake and in My name receives and accepts and welcome Me.**

Có nghĩa là: *Người nào vì ý muốn của Ta và vì Danh ta mà tiếp đón, chấp nhận và hoan nghênh một đứa trẻ như thế này ấy là tiếp đón, chấp nhận và hoan nghênh Ta.*

Tại điểm này, Đức Chúa Jêsus đang phán về hình ảnh một đứa trẻ mà các môn đồ của Ngài phải trở nên giống như vậy, tức là như đứa trẻ mà Ngài đã gọi đến và để ở giữa các môn đồ của Ngài, để làm một ví dụ về tiêu chuẩn mà những người hầu việc Ngài sẽ phải trở nên giống như vậy ở trong Nước Thiên đàng.

Các môn đồ của Đức Chúa Jêsus đã hỏi Chúa Jêsus về ai là người trong số họ sẽ được coi là lớn hơn hết, nghĩa là được tôn trọng hơn hết trong Nước Thiên đàng và đó là điều loài người trong thế gian này luôn mong muốn cho xác thịt mình được sự tôn trọng đến bởi loài người xác thịt. Chúa Jêsus đã chỉ ra cho các môn đồ của Ngài, và cũng là cho Hội-thánh của Ngài biết rằng, ở trong Nước Thiên đàng (Nước Đức Chúa Trời), mọi người đều phải là người hầu việc, là người giúp việc, tức là người phục vụ người khác và sự tôn trọng mà người ta sẽ nhận được đó sẽ được tính theo tiêu chuẩn của nước Đức Chúa Trời.

Khi Đức Chúa Trời kêu gọi, chỉ định một người nào làm một công việc gì trong Nước của Ngài, thì ấy là Đức Chúa Trời đã sửa soạn cho người đó cho được sự tôn trọng và sự tôn trọng đó sẽ tùy thuộc vào thái độ (tấm lòng) của người ấy, khi người ấy thi hành điều mà Đức Chúa Trời đã giao cho người ấy làm.

Gia-cơ 4:8-10: Hãy đến gần Đức Chúa Trời, thì Ngài sẽ đến gần anh em. Hỡi kẻ có tội, hãy lau tay mình, có ai hai lòng, hãy làm sạch lòng đi; hãy cảm biết sự khốn nạn mình, hãy đau thương khóc lóc; hãy đổi cười ra khóc, đổi vui ra buồn. Hãy hạ mình xuống trước mặt Chúa, thì Ngài sẽ nhắc anh em lên.

1 Phi-e-rơ 5:1-7: Tôi gửi lời khuyên nhủ này cho các bậc trưởng lão trong anh em, tôi đây cũng là trưởng lão như họ, là người chứng kiến sự đau đớn của Đấng Christ, và cũng có phần về sự vinh hiển sẽ hiện ra: hãy chặn bầy của Đức Chúa Trời đã giao phó cho anh em; làm việc đó chẳng phải bởi ép tình, bèn là bởi vui lòng, chẳng phải vì lợi dơ bẩn, bèn là hết lòng mà làm, chẳng phải quản trị phần trách nhiệm chia cho anh em, song để làm gương tốt cho cả bầy. Khi Đấng làm đầu các kẻ chăn chiên hiện ra, anh em sẽ được mào triều thiên vinh hiển, chẳng hề tàn héo. Cũng khuyên bọn trẻ tuổi, hãy phục theo các trưởng lão. Hết thấy đối đãi với nhau phải trang sức bằng khiêm nhường; vì Đức Chúa Trời chống cự kẻ kiêu ngạo, mà ban ơn cho kẻ khiêm nhường. Vậy, hãy hạ mình xuống dưới tay quyền phép của Đức Chúa Trời, hầu cho đến kỳ thuận hiệp Ngài nhắc anh em lên; lại hãy trao mọi điều lo lắng mình cho Ngài, vì Ngài hay săn sóc anh em.

Khi Chúa Jêsus phán với môn đồ của Ngài về điều kiện mà mọi người trong thế gian sẽ phải đối diện khi họ tiếp xúc với các tội tố của Ngài, ấy là họ đang đối diện với chính Ngài, là Con một Đức Chúa Trời vậy và Đức Chúa Trời sẽ nhìn vào lòng của mỗi người và qua thái độ của họ đối với những người hầu việc Đức Chúa Jêsus Christ, mà Ngài xét đoán họ, vì Đức Chúa Jêsus Christ đã đến thế gian này, ngay tại trong xứ mình, nhưng người ta đã không tiếp nhận Ngài, mặc dù họ là tuyển dân của Đức Chúa Trời và Lời Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh đã làm chứng về sự Con một của Đức Chúa Trời sẽ đến thế gian này, tức là đến trong xứ mà Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên làm sản nghiệp. Nhưng các thầy tế lễ cả trong thành Giê-ru-sa-lem cũng như các trưởng lão, các thầy thông giáo trong Y-sơ-ra-ên đã không yêu mến Lời Đức Chúa Trời, nên khi Con một của Đức Chúa Trời đến, họ đã không nhận biết Ngài và người ta đã không tin Ngài, không tiếp nhận Ngài, mặc dù họ vẫn đang trông mong Đấng mà Môi-se và các đấng tiên tri đã nói trước về sự đến của Ngài, vì thế cho nên họ đã bị trật mất phần ân điển mà Đức Chúa Trời đã dành sẵn cho những người trông đợi sự đến của Con một Ngài.

Lời Chúa Jêsus phán dạy các môn đồ của Ngài cũng như cho những người thuộc về Ngài trong Hội-thánh thật của Ngài trên đất này, biết rằng, chờ mong nhận được những sự tôn trọng đến từ loài người xác thịt, như những người trong thế gian vẫn làm, vì hết thấy những người thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ thì đều đã được xưng là con cái Đức Chúa Trời, tức là con của Vua Chí Cao và hết thấy những người được gọi làm kẻ hầu việc Đức Chúa Jêsus Christ thì đều được hưởng sự vinh hiển của Đức Chúa Jêsus Christ, vì khi những kẻ hầu việc Đức Chúa Jêsus Christ thi hành chức vụ thì ấy là trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ mà người ấy thi hành chức vụ được Ngài giao cho, và như vậy, bất kỳ một người nào ở trong thế gian này, dù người ấy giữ chức gì của thế gian, thì ở trước mặt các tội tố của Đức Chúa Jêsus Christ, người ấy đang đối diện với sự giả của Đức Chúa Jêsus Christ vậy.

Rô-ma 8:28-32: Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định. Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã định sẵn để nên giống như hình bóng Con Ngài, hầu cho Con này được làm Con cả ở giữa nhiều anh em; còn những kẻ Ngài đã định sẵn, thì Ngài cũng đã gọi, những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng là công bình, và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển. Đã vậy thì chúng ta sẽ nói làm sao? Nếu Đức Chúa Trời vừa giúp chúng ta, thì còn ai nghịch với chúng ta? Ngài đã không tiếc chính Con mình, nhưng vì chúng ta hết thấy mà phó Con ấy cho, thì Ngài há chẳng cũng sẽ ban mọi sự luôn với Con ấy cho chúng ta sao?

Đức Chúa Trời công bình đã sửa soạn sẵn sự vinh hiển cho những người được Ngài chọn cho được hầu việc Con một Ngài, nhưng để được hưởng sự tôn trọng trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, thì những kẻ hầu việc Đức Chúa Jêsus Christ phải làm theo Lời Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy, đó là họ phải trở nên như con trẻ, khiêm nhường, hạ mình, như Đức Chúa Jêsus Christ đã làm vậy.

Phi-líp 2:5-11: **Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có, Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ; chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tôi tớ và trở nên giống như loài người; Ngài đã hiện ra như một người, tự hạ mình xuống, vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên cây thập tự. Cũng vì đó nên Đức Chúa Trời đã đem Ngài lên rất cao, và ban cho Ngài danh trên hết mọi danh, hầu cho nghe đến danh Đức Chúa Jê-sus, mọi đầu gối trên trời, dưới đất, bên dưới đất, thảy đều quỳ xuống, và mọi lưỡi thảy đều xưng Jê-sus Christ là Chúa, mà tôn vinh Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha.**

Khi Đức Chúa Jê-sus phán với các môn đồ của Ngài về giá trị thật của những người hầu việc Ngài ở trước mặt Đức Chúa Trời, ấy là Ngài phán cho cả thế gian được biết sự tôn trọng mà thế gian phải trân trọng đối với các tôi tớ của Ngài, vì Đức Chúa Trời đã ban Thần của Ngài ngự trên các tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ, để họ thi hành chức vụ rao giảng Tin-Lành quyền phép cứu rỗi muôn dân và muôn dân sẽ thông qua chức vụ của các tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ mà nhận được giá cứu chuộc của Đức Chúa Trời.

1 Phi-e-rơ 1:1-25: **Phi-e-rơ, sứ đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ, gọi cho những người kiều ngụ rải rác trong xứ Bông, Ga-la-ti, Cáp-ba-đốc, A-si và Bi-thi-ni, là những người được chọn, theo sự biết trước của Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha, và được nên thánh bởi Đức Thánh Linh, đang vâng phục Đức Chúa Jê-sus Christ và có phần trong sự rỗi huyết Ngài: nguyên xin ân điển và bình an thêm lên cho anh em! Ngợi khen Đức Chúa Trời, là Cha Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta, Ngài lấy lòng thương xót cả thể khiến chúng ta lại sanh, đang chúng ta nhờ sự Đức Chúa Jê-sus Christ sống lại từ trong kẻ chết mà có sự trông cậy sống, là cơ nghiệp không hư đi, không ô uế, không suy tàn, để dành trong các tầng trời cho anh em, là kẻ bởi đức tin nhờ quyền phép của Đức Chúa Trời giữ cho, để được sự cứu rỗi gần hiện ra trong kỳ sau rốt! Anh em vui mừng về điều đó, dầu hiện nay anh em vì sự thử thách trăm bề buộc phải buồn bã ít lâu; hầu cho sự thử thách đức tin anh em quý hơn vàng hay hư nát, dầu đã bị thử lửa, sanh ra ngợi khen, tôn trọng, vinh hiển cho anh em khi Đức Chúa Jê-sus Christ hiện ra. Ngài là Đấng anh em không thấy mà yêu mến; dầu bây giờ anh em không thấy Ngài, nhưng tin Ngài, và vui mừng lắm một cách không xiết kể và vinh hiển: nhận được phần thưởng về đức tin anh em, là sự cứu rỗi linh hồn mình. Về sự cứu rỗi đó, các đấng tiên tri đã tìm tòi suy xét, và đã nói tiên tri về ân điển định sẵn cho anh em: nghĩa là tìm cho biết thời kỳ nào và thời kỳ cách nào mà Thánh Linh Đấng Christ ở trong lòng mình đã chỉ cho, là khi làm chứng trước về sự đau đớn của Đấng Christ và về sự vinh hiển sẽ theo sau. Các đấng ấy đã được tỏ cho rằng chẳng phải vì mình, bèn là vì anh em mà truyền ra những điều đó, là những điều hiện nay đã rao cho anh em, bởi những người nhờ Đức Thánh Linh từ trên trời sai xuống, mà giảng Tin Lành cho anh em; các thiên sứ cũng ước ao xem thấu những sự đó. Vậy, anh em hãy bền chí như thể thất lưng, hãy tiết độ, lấy sự trông cậy trọn vẹn đợi chờ ơn sẽ ban cho mình trong khi Đức Chúa Jê-sus Christ hiện ra. Anh em đã nên như con cái hay vâng lời, thì chớ có làm theo sự dâm dục, là sự cai trị trong anh em ngày trước, về lúc anh em còn mê muội. Nhưng, như Đấng gọi anh em là thánh, thì anh em cũng phải thánh trong mọi cách ăn ở mình, bởi có chép rằng: Hãy nên thánh, vì ta là thánh. Nếu anh em xưng Đấng không tây vị anh em, xét đoán từng người theo việc họ làm, bằng Cha, thì hãy lấy lòng kính sợ mà ăn ở trong thời kỳ ở trọ đời này, vì biết rằng chẳng phải bởi vật hay hư nát như bạc hoặc vàng mà anh em đã được chuộc khỏi sự ăn ở không ra chi của tổ tiên truyền lại cho mình, bèn là bởi huyết báu Đấng Christ, dường như huyết của chiên con không lỗi không vết, đã định sẵn trước buổi sáng thế, và hiện ra trong cuối các thời kỳ vì cơ anh em, là kẻ nhân Đức Chúa Jê-sus tin đến Đức Chúa Trời, tức là Đấng đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, và ban sự vinh hiển cho Ngài đến nỗi đức tin và sự trông cậy anh em được nương nhờ Đức Chúa Trời. Anh em đã vâng theo lễ thật làm sạch lòng mình, đang có lòng yêu thương anh em cách thật thà, nên hãy yêu nhau sốt sắng hết lòng; anh em đã được lại sanh, chẳng phải bởi giống hay hư nát, nhưng bởi giống chẳng hư nát, là bởi lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Vì, mọi xác thịt ví như cỏ, mọi sự vinh hiển của nó ví như hoa cỏ. Cỏ khô, hoa rụng, nhưng lời Chúa còn lại đời đời. Và lời đó là đạo Tin Lành đã giảng ra cho anh em.**

Đức Chúa Jê-sus cũng đã phán rằng, hết thảy mọi quyền thế nơi thế gian này sẽ phải chịu trách nhiệm trước mọi hành động, mọi lời nói, mọi việc mà người ta sẽ làm ra đối với các tôi tớ của Ngài, đang khi họ

nhân Danh Ngài mà thi hành chức vụ ở trên đất này, vì nếu người ta dâng sự tôn trọng cho các tội tổ của Ngài, thì họ sẽ nhận được sự cứu rỗi của Ngài thế nào, thì người ta cũng sẽ phải nhận sự trừng phạt của Đức Chúa Trời nếu người ta ngược đãi, nếu người ta quyến dụ, nếu người ta cám dỗ hoặc ngăn trở các tội tổ của Đức Chúa Jêsus Christ, khiến họ sa vào mưu chước cám dỗ hoặc sa ngã vào tội lỗi và hành vi của những người khiến cho các tội tổ của Đức Chúa Jêsus Christ sa vào tội lỗi đó sẽ bị coi là phạm tội giết người.

Ma-thi-ơ 18:6: Song, nếu ai làm cho một đứa trong những đứa nhỏ này đã tin ta sa vào tội lỗi, thì thà buộc cối đá vào cổ, mà quăng nó xuống đáy biển còn hơn.

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ^{G3739-G302}But whoso shall offend ^{G4624}one ^{G1520}of these ^{G5130}little ^{G3398}ones which ^{G3588}believe ^{G4100}in me, it were better ^{G4851}for him that a millstone ^{G3458-G3684}were hanged ^{G2910}about ^{G1909}his neck ^{G5137}, and that he were drowned ^{G2670}in the depth ^{G3989}of the sea ^{G2281}.

Bản The Amplified Bible chép: But whoever causes one of these little ones who believe in and acknowledge and cleave to Me to stumble and sin [that is, who entices him or hinders him in right conduct or thought], it would be better (more expedient and profitable or advantageous) for him to have a great millstone fastened around his neck and to be sunk in the depth of the sea.

Có nghĩa là: *Những kẻ nào khiến cho một trong những đứa trẻ đã tin nhận và trung thành với Ta mà sa ngã vào tội lỗi [tức là kẻ nào cám dỗ người hoặc ngăn trở người trong sự làm theo hoặc suy nghĩ theo điều ngay thẳng], thì tốt hơn hết cho đứa trẻ đó là hãy buộc cối đá vào cổ nó, mà quăng xuống đáy biển.*

Chúng hãy chú ý về Lời Chúa Jêsus phán trong mạng lệnh này, vì Ngài không nói cụm từ *các tội tổ* Ngài hay là *các môn đồ của Ngài*, nhưng Ngài phán rằng: *Những kẻ nào khiến cho một trong những đứa trẻ này đã tin nhận và trung thành với Ngài mà sa vào tội lỗi*

Nếu là một đứa trẻ thì nó chưa có đủ sự hiểu biết về trách nhiệm của mình đối với sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời và nó cũng chưa thể hiểu được ý nghĩa của sự trung thành với Đức Chúa Jêsus Christ! Nhưng tại điểm này, Đức Chúa Jêsus đang nói điều Ngài muốn các môn đồ của Ngài, trong thuộc linh, họ phải thật sự trở nên như một đứa trẻ vậy, vì Ngài biết rằng, loài người trong thế gian này thường nhìn vào những quyền thế, danh vọng, sự giàu có của người ta mà dâng sự tôn trọng, còn đối với các tội tổ của Đức Chúa Jêsus Christ thì người ta thường khinh dễ như người ta vẫn coi thường những con trẻ vậy.

1 Cô-rinh-tô 1:17-31: Thật vậy, Đấng Christ đã sai tôi, chẳng phải để làm phép báp-tem đâu, nhưng để rao giảng Tin Lành, và chẳng dùng sự khôn khéo mà giảng, kéo thập tự giá của Đấng Christ ra vô ích. Bởi vì lời giảng về thập tự giá, thì những người hư mất cho là điên dại; song về phần chúng ta, là kẻ được cứu chuộc, thì cho là quyền phép của Đức Chúa Trời. Cũng có lời chép rằng: Ta sẽ hủy phá sự khôn ngoan của người khôn ngoan, tiêu trừ sự thạo biết của người thạo biết. Người khôn ngoan ở đâu? Thầy thông giáo ở đâu? Người biện luận đời nay ở đâu? Có phải Đức Chúa Trời đã làm cho sự khôn ngoan của thế gian ra đồ đại không? Vì, tại thế gian cậy sự khôn ngoan mình, chẳng nhờ sự khôn ngoan Đức Chúa Trời mà nhận biết Đức Chúa Trời, nên Ngài đành lòng dùng sự giảng dỗ đại của chúng ta mà cứu rỗi những người tin cậy. Vả, đương khi người Giu-đa đòi phép lạ, người Gờ-réc tìm sự khôn ngoan, thì chúng ta giảng Đấng Christ bị đóng đinh trên cây thập tự, là sự người Giu-đa lấy làm gương xấu, dân ngoại cho là đồ đại; song le, về những người được gọi, bất luận người Giu-đa hay người Gờ-réc (Greek), thì Đấng Christ là quyền phép của Đức Chúa Trời và sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời. Bởi vì sự đồ đại của Đức Chúa Trời là khôn sáng hơn người ta, và sự yếu đuối của Đức Chúa Trời là mạnh hơn người ta. Hỡi anh em, hãy suy xét rằng ở giữa anh em là kẻ đã được gọi, không có nhiều người khôn ngoan theo xác thịt, chẳng nhiều kẻ quyền thế, chẳng nhiều kẻ sang trọng. Nhưng Đức Chúa Trời đã chọn những sự đại ở thế gian để làm hổ thẹn những kẻ khôn; Đức Chúa Trời đã chọn những sự yếu ở thế gian để làm hổ thẹn những sự mạnh; Đức Chúa Trời đã chọn những sự hèn hạ và khinh bỉ ở thế gian, cùng những sự không có, hầu cho làm những sự có ra không có, để chẳng ai khoe mình trước mặt Đức Chúa Trời. Vả, ấy là nhờ Ngài mà anh em ở trong Đức Chúa Jêsus Christ, là Đấng mà Đức Chúa Trời đã làm nên sự khôn ngoan, sự công bình, sự nên thánh, và sự cứu chuộc cho chúng ta; hầu cho, như có lời chép rằng: Ai khoe mình, hãy khoe mình trong Chúa.

Chúng ta biết rằng, Lời Đức Chúa Trời đã phán ra sẽ được thi hành bởi các thiên sứ của Ngài, như trong ngày Đức Giê-hô-va ban luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên tại núi Si-na-i vậy, các thế lực trên trời và

trên đất sẽ phải làm chứng về các Lời mà Đức Chúa Trời đã phán ra vậy.

Đức Chúa Jêsus đã phán rất rõ về các hành vi mà loài người trong thế gian này, từ những người mang danh là người tin Chúa cho đến những người chưa biết Chúa hoặc những người không tin Chúa, khi những người đó đối diện với các tội lỗi của Ngài (*khi các tội lỗi đang thi hành chức vụ hầu việc Chúa*) và người ta sẽ phải chịu trách nhiệm về các hành vi của mình, trong việc đối xử với các tội lỗi của Đức Chúa Jêsus Christ.

Ma-thi-ơ 18:6: Song, nếu ai làm cho một đứa trong những đứa nhỏ này đã tin ta sa vào tội lỗi, thì thà buộc cối đá vào cổ, mà quăng nó xuống đáy biển còn hơn.

Theo nguyên bản tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *Nhưng kẻ nào khiến cho một trong những đứa trẻ đã tin nhận và trung thành với Ta mà sa ngã vào tội lỗi [tức là kẻ nào cám dỗ người hoặc ngăn trở người trong sự làm theo hoặc suy nghĩ theo điều ngay thẳng], thì tốt hơn hết cho đứa trẻ đó là hãy buộc cối đá vào cổ nó, mà quăng xuống đáy biển.*

Trong mạng lệnh này, Chúa Jêsus đã chỉ rõ rằng, bất kỳ người nào, hoặc đã tin Chúa hay chưa tin Chúa hoặc không tin Chúa, nếu bởi hành động, cử chỉ, thái độ, lời nói, hành vi của người đó tỏ ra sự cám dỗ, sự đánh bẫy, sự lừa dối, sự dụ dỗ, sự lôi kéo, những sự khiến cho những người thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ bị vấp phạm hoặc bởi lời nói, hoặc bởi hành động, hoặc bởi việc làm mà xúc phạm đến luân thường, đạo lý của người ta hay là vi phạm mạng lệnh của Đức Chúa Trời, như bỏ đạo, bất mãn, làm những việc xấu xa, nghịch lại luật pháp của Đức Chúa Trời, tức là sự phạm tội, có thể khiến phạm tội đến nỗi chết, thì hành vi của người gây ra cho các tội lỗi của Đức Chúa Jêsus Christ phạm những tội đó, sẽ bị kết án là giết người, đó là giết linh hồn của người hầu việc Chúa và giết chính linh hồn của chính mình, là kẻ gây ra sự phạm tội đó.

Chúng ta có thể thấy điều này được chép trong sách Khải huyền, là Lời Đức Chúa Jêsus Christ đã phán và qua sứ đồ Giăng mà Ngài gửi cho các Hội-thánh của Ngài trên đất này.

Khải huyền 2:18-29: Người cũng hãy viết thư cho thiên sứ của Hội thánh Thi-a-ti-rơ rằng: Đây là lời phán của Con Đức Chúa Trời, là Đấng mắt như ngọn lửa, và chân như đồng sáng: ta biết công việc người, lòng thương yêu người, đức tin người, sự hầu việc trung tín người, lòng nhịn nhục người, và công việc sau rốt người còn nhiều hơn công việc ban đầu nữa. Nhưng điều ta trách người, ấy là người còn dung cho Giê-sa-bên, người nữ ấy xưng mình là tiên tri, dạy dỗ và phỉnh phờ tội lỗi ta, đặt rủ chúng nó phạm tà dâm, và ăn thịt cúng thần tượng. Ta đã cho nó thì giờ để ăn năn, mà nó chẳng muốn ăn năn điều tà dâm nó! Này, ta quăng nó trên giường đau đớn, và phàm kẻ nào phạm tội tà dâm với nó, mà không ăn năn việc làm của nó, thì ta cũng quăng vào tai nạn lớn. Ta sẽ đánh chết con cái nó; và mọi Hội thánh sẽ rõ ta là Đấng dò biết lòng dạ loài người; và ta sẽ tùy công việc của mỗi người trong các người mà báo lại. Nhưng, với các người là kẻ khác ở tại Thi-a-ti-rơ, chưa từng nhận lấy đạo đó và chưa biết điều sâu hiểm của quỷ Sa-tan, như chúng vẫn nói, thì ta phán dặn rằng ta không gán cho các người gánh nặng khác. Chử các người khá bền giữ những điều mình đã có, cho tới chừng ta đến. Kẻ nào thắng, và giữ các việc của ta đến cuối cùng, ta sẽ ban cho quyền trị các nước: kẻ đó sẽ cai trị bằng một cây gậy sắt, và sẽ phá tan các nước như đồ gốm, khác nào chính ta đã nhận quyền cai trị đó nơi Cha ta. Ta sẽ cho kẻ ấy ngôi sao mai. Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh!

Chúa Jêsus đã cảnh báo Hội-thánh của Ngài về mưu chước của quỷ Sa-tan, như lúc ban đầu nó đã cám dỗ và lừa dối Ê-va sa vào sự phạm tội vậy, đó là ma quỷ vẫn luôn sử dụng sự lừa dối để quyến dụ những người đàn bà, nhất là những người vợ của các tội lỗi Chúa, tham muốn quyền lực, danh vọng, tham lợi bất nghĩa của xác thịt mà gây ảnh hưởng tới chức vụ của các tội lỗi Chúa, như khi xưa, Giê-sa-bên, vợ của vua A-háp, đã lợi dụng quyền lực của chồng để giết các tiên tri của Đức Giê-hô-va và chiếm đoạt tài sản của những người thuộc về Đức Chúa Trời vậy.

Chữ của **cúng thần tượng** mà Đức Chúa Jêsus đã phán trong thư gửi cho **thiên sứ** (*tức là những người giữ chức vụ hầu việc Chúa*) của **Hội thánh Thi-a-ti-rơ** đó còn có nghĩa là những sự thuộc về quyền lực, danh vọng, tiền bạc (**Ma-môn**) mà thế gian thần tượng, đeo đuổi, tôn thờ.

Những người hầu việc Đức Chúa Jêsus Christ không được phép làm bất kỳ một công việc thương mại, buôn bán dưới bất kỳ một hình thức nào để có thu nhập hoặc gia thêm sản nghiệp cho mình, như nhà cửa, đất đai, tiền bạc, sản nghiệp, vì như vậy người đó sẽ phạm tội làm tội hai chủ, như Đức Chúa Jêsus đã phán:

Ma-thi-ơ 6:22-34: Con mắt là đèn của thân thể. Nếu mắt người sáng sủa thì cả thân thể người sẽ được sáng láng; nhưng nếu mắt người xấu, thì cả thân thể sẽ tối tăm. Vậy, nếu sự sáng láng trong người chỉ là tối tăm, thì sự tối tăm này sẽ lớn biết là dường bao! Chẳng ai được làm tội hai chủ; vì sẽ ghét người

này mà yêu người kia, hoặc trọng người này mà khinh người kia. Các người không có thể làm tôi Đức Chúa Trời lại làm tôi Ma-môn nữa. Vậy nên ta phán cùng các người rằng: đừng vì sự sống mình mà lo đồ ăn uống; cũng đừng vì thân thể mình mà lo đồ mặc. Sự sống há chẳng quý trọng hơn đồ ăn sao, thân thể há chẳng quý trọng hơn quần áo sao? Hãy xem loài chim trời: chẳng có gieo, gặt cũng chẳng có thu trữ vào kho tàng, mà Cha các người trên trời nuôi nó. Các người há chẳng phải là quý trọng hơn loài chim sao? Vả lại, có ai trong vòng các người lo lắng mà làm cho đời mình được dài thêm một khắc không? Còn về phần quần áo, các người lại lo lắng mà làm chi? Hãy ngắm xem những hoa huệ ngoài đồng mọc lên thế nào: chẳng làm khó nhọc, cũng không kéo chỉ; nhưng ta phán cùng các người, dầu vua Sa-lô-môn sang trọng đến đâu, cũng không được mặc áo tốt như một hoa nào trong giống đó. Hỡi kẻ ít đức tin, loài cỏ ngoài đồng, là giống nay còn sống, mai bỏ vào lò, mà Đức Chúa Trời còn cho nó mặc đẹp thể ấy thay, huống chi là các người! Ấy vậy, các người chớ lo lắng mà nói rằng: Chúng ta sẽ ăn gì? uống gì? mặc gì? Vì mọi điều đó, các dân ngoại vẫn thường tìm, và Cha các người ở trên trời vốn biết các người cần dùng những điều đó rồi. Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa. Vậy, chớ lo lắng chi về ngày mai; vì ngày mai sẽ lo về việc ngày mai. Sự khó nhọc ngày nào đủ cho ngày ấy.

Ma-thi-ơ 18:7: Khốn nạn cho thể gian vì sự gây nên phạm tội! Vì sự gây nên phạm tội phải có; song khốn nạn thay cho ai là kẻ gây nên phạm tội!

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ^{G318}Woe ^{G318}unto the world ^{G2889}because ^{G575}of offences ^{G4625}! for it must ^{G318}needs ^{G318}be that offences ^{G4625}come ^{G2064}; but woe ^{G3759}to that man ^{G444}by whom ^{G3739}the offence ^{G4625}cometh ^{G2064}!

Có nghĩa là: *khốn nạn (sự đau buồn, sự phiền muộn, sự đau khổ, nỗi thống khổ, các tai họa, sự nghèo nàn, sự bệnh hoạn) cho thể gian vì gây ra sự phạm tội, vì những sự đó miễn cưỡng cần phải đến, nhưng khốn nạn (sự đau buồn, sự phiền muộn, sự đau khổ, nỗi thống khổ, các tai họa, sự nghèo nàn, sự bệnh hoạn) cho kẻ nào khiến cho những sự phạm tội xảy đến với người ta.*

Chữ mà bản tiếng Việt dịch là **khốn nạn**, chép trong câu 7 trên, đó là chữ ΟΥΑΙ- ouai, số 3759 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *sự đau buồn, sự phiền muộn, sự đau khổ, nỗi thống khổ, các tai họa, sự nghèo nàn, sự bệnh hoạn*;

Khi Đức Chúa Jêsus dùng từ ΟΥΑΙ- ouai này để phán ra cho một hay những người nào đáng phải chịu sự rửa sả của *sự khốn nạn* này, thì những ý nghĩa của *sự đau buồn, sự phiền muộn, sự đau khổ, nỗi thống khổ, các tai họa, sự nghèo nàn, sự bệnh hoạn*; sẽ đến trên những người đó.

Chữ **thể gian** mà Đức Chúa Jêsus đã phán trong câu 7 này, không chỉ nói về những người không tin Chúa mà là nói về xác thịt ra từ bụi đất của loài người nói chung, trong đó có cả những người tin Chúa hoặc không tin Chúa sống trên khắp trái đất này.

Chữ mà bản tiếng Việt dịch là **phạm tội** - offences^{G4625} chép trong câu 7 này, đó là chữ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ-skandalon, số 4625 ra từ chữ ΚΑΜΠΤΩ- kampto, số 2578 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *việc xấu xa, việc nhục nhã, sự xúc phạm đến công chúng, việc khiến công chúng phẫn nộ, cạm bẫy, sự đặt bẫy, gài bẫy; sự cám dỗ khiến sa vào tội lỗi, nguyên do gây sự phạm tội, gây ra sự sa ngã, gây sự vấp phạm luật pháp*

Chữ **phải có** chép trong câu 7 này, đó là chữ ἈΝΑΓΚΗ- anagke, số 318 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *Sự miễn cưỡng, sự bắt ép, sự ép buộc, sự kiềm chế, sự câu thúc, sự giam cầm, sự ràng buộc, điều tất yếu, điều bắt buộc; sự cần thiết phải có*;

Khi Đức Chúa Jêsus phán rằng: **Vì sự gây nên phạm tội phải có**; Điều này không có nghĩa là Đức Chúa Trời khiến cho những sự ấy đến với người ta, vì Đức Chúa Trời chẳng hề cám dỗ ai, như có chép:

Gia-cơ 1:1-13: Gia-cơ, tôi tớ Đức Chúa Trời và Đức Chúa Jêsus Christ, đặt cho mười hai chi phái ở tan lạc, chúc bình an! Hỡi anh em, hãy coi sự thử thách trăm bề thoát đến cho anh em như là điều vui mừng trọn vẹn, vì biết rằng sự thử thách đức tin anh em sanh ra sự nhịn nhục. Nhưng sự nhịn nhục phải làm trọn việc nó, hầu cho chính mình anh em cũng trọn lành toàn vẹn, không thiếu thốn chút nào. Ví bằng trong anh em có kẻ kém khôn ngoan, hãy cầu xin Đức Chúa Trời, là Đấng ban cho mọi người cách rộng rãi, không trách móc ai, thì kẻ ấy sẽ được ban cho. Nhưng phải lấy đức tin mà cầu xin, chớ nghi ngờ; vì kẻ hay nghi ngờ giống như sóng biển, bị gió động và đưa đi đây đi đó. Người như thế chớ nên

tưởng mình lãnh được vật chi từ nơi Chúa: ấy là một người phân tâm, phạm làm việc gì đều không định. Anh em nào ở địa vị thấp hèn hãy khoe mình về phần cao trọng mình, kẻ giàu cũng hãy khoe mình về phần đê hèn, vì người sẽ qua đi như hoa cỏ. Mặt trời mọc lên, nắng xằng, cỏ khô, hoa rụng, sắc đẹp tối tàn: kẻ giàu cũng sẽ khô héo như vậy trong những việc mình làm. Phước cho người bị cám dỗ; vì lúc đã chịu nổi sự thử thách rồi, thì sẽ lãnh mảo triều thiên của sự sống mà Đức Chúa Trời đã hứa cho kẻ kính mến Ngài. Chớ có ai đang bị cám dỗ mà nói rằng: Ấy là Đức Chúa Trời cám dỗ tôi; vì Đức Chúa Trời chẳng bị sự ác nào cám dỗ được, và chính Ngài cũng không cám dỗ ai.

Khi loài người được Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này, cả A-đam và Ê-va đều được ở trong sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, không vương tội lỗi. Nhưng khi Ê-va nghe theo lời con rắn (ma quỷ) mà phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Đức Chúa Trời đã cấm ăn, rồi qua Ê-va mà A-đam cũng phạm tội theo người nữa và bởi cố tội lỗi đó mà loài người sa vào tội lỗi và bị phán xét vào trong sự chết, y như Lời Đức Chúa Trời đã cảnh cáo. Kể từ đó, loài người không còn được ở trong sự vinh hiển của Đức Chúa Trời nữa và hết thấy loài người ra từ A-đam này đều bị bán cho tội lỗi từ khi còn nằm trong bụng mẹ. Cũng giống như một trụ thép kia khi mới được đúc ra, không bị rỉ sét chi, nhưng do môi trường chung quanh cộng với thời gian tác động khiến cho bề ngoài của nó bị rỉ sét. Để cây thép đó được sử dụng vào công việc, người ta cần phải có những công cụ mài, dũa, để đánh bóng bề ngoài của cây thép đó cho sạch hết những rỉ sét bám trên nó rồi người ta sẽ phải sơn phủ cho nó một loại sơn chống rỉ, trước khi sử dụng cây thép đó vậy.

Những thiết bị, công cụ như máy mài, máy đánh bóng, giấy nhám là cần phải có (*cách miễn cưỡng*) để làm sạch rỉ sét của cây thép đó trước khi người ta sử dụng nó. Cũng một lẽ đó, những sự thử thách, những sự cám dỗ sẽ luôn có trong thế gian này cho đến khi tận thế và những sự đó đến từ ma quỷ, Sa-tan, vì chúng luôn tìm cách để cám dỗ người ta sa vào tội lỗi để chúng cầm buộc những người phạm tội và Đức Chúa Trời cho phép (*cách miễn cưỡng*) những sự được xảy ra, để xem ai là người thật lòng kính sợ Ngài và yêu mến Ngài.

Trường hợp của ông Gióp là một ví dụ điển hình về sự Đức Chúa Trời đã *miễn cưỡng* cho phép Sa-tan thử thách tôi tớ của Đức Chúa Trời.

Gióp 2:1-7: Xảy ra một ngày kia, các con trai của Đức Chúa Trời đến ra mắt Đức Giê-hô-va, Sa-tan cũng có đến trong vòng chúng đặng ra mắt Đức Giê-hô-va. Đức Giê-hô-va bèn phán hỏi Sa-tan rằng: Người ở đâu đến? Sa-tan thưa cùng Đức Giê-hô-va rằng: Tôi trải qua đây đó trên đất và dạo chơi tại nơi nó. Đức Giê-hô-va lại phán hỏi Sa-tan rằng: Người có nhìn thấy Gióp, tôi tớ của ta chăng? Trên đất chẳng có ai giống như người, vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời, và lánh khỏi điều ác; lại người bền đỗ trong sự hoàn toàn mình, mặc dầu người có giục ta phá hủy người vô cớ. Sa-tan thưa lại với Đức Giê-hô-va rằng: Lấy da đền da, phạm vật chi một người có, tất sẽ trao thế cho mạng sống mình. Nhưng bây giờ xin Chúa hãy giơ tay ra, đụng đến hại xương thịt người, ắt là người sẽ phỉ báng Chúa trước mặt. Đức Giê-hô-va phán với Sa-tan rằng: Kia, người ở trong tay người; nhưng chỉ hãy giữ mạng sống người. Sa-tan bèn lui ra khỏi trước mặt Đức Giê-hô-va, hành hại Gióp một bệnh ung độc, từ bàn chân cho đến chót đầu.

Trong Kinh Thánh đã có chép những sự mà Đức Chúa Trời cho phép xảy ra để thử những người thuộc về Ngài, mặc dầu vậy, những người cố tình làm theo ý riêng mình để khiến cho người khác sa vào sự phạm tội thì Đức Chúa Trời sẽ trừng phạt những người đó, như Đức Chúa Jê-sus đã phán: **song khốn nạn thay cho ai là kẻ gây nên phạm tội!**

Đức Chúa Trời không cho phép bất kỳ một người nào, kể cả ma quỷ khiến cho người khác phạm tội, vì Đức Chúa Trời là Đấng thánh khiết và công bình, đã tạo nên loài người theo ảnh tượng của Ngài, nghĩa là theo bốn thánh thánh khiết và công bình của Ngài.

Khi Đức Chúa Trời ban luật pháp của Ngài cho loài người, mà trước hết là cho dân Y-sơ-ra-ên, thì mục đích của việc ban luật pháp đó là để loài người sẽ qua sự sáng của luật pháp mà nhận biết con đường của sự sống lại và sự sống đời đời cho tâm linh mình và qua luật pháp thánh khiết và công bình đó mà người ta nhận biết tội lỗi cùng nhận biết hậu quả của tội lỗi sẽ đưa những người phạm tội vào sự chết cùng những sự rửa sả sẽ đến trên thân thể xác thịt của người ta.

Trong ngày Đức Chúa Trời ban luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên tại núi Si-na-i (năm 1444 B.C.), Ngài đã bắt trời và đất làm chứng về việc này, điều đó có nghĩa là các thế lực mà Đức Chúa Trời đã bắt phải làm chứng đó cũng phải tuân theo luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên. Tất cả các thiên sứ của Đức Chúa Trời cũng như quyền lực của ma quỷ đều phải vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời, còn

những thiên sứ nào hay là quỷ nào mà vi phạm mạng lệnh của Đức Chúa Trời thì thiên sứ đó, hay quỷ đó sẽ phải bị trừng phạt.

Giu-đe 1:1-13: Giu-đe, tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ và em Gia-cơ, đặt cho những kẻ đã được kêu gọi, được Đức Chúa Trời, là Cha yêu thương, và được Đức Chúa Jêsus Christ giữ gìn: nguyên xin sự thương xót, bình an, yêu mến thêm lên cho anh em! Hồi kẻ rất yêu dấu, vì tôi đã ân cần viết cho anh em về sự cứu rỗi chung của chúng ta, tôi tưởng phải làm điều đó, để khuyên anh em vì đạo mà tranh chiến, là đạo đã truyền cho các thánh một lần đủ rồi. Vì có mấy kẻ kia lén vào trong vòng chúng ta là những kẻ bị định đoán phạt từ lâu rồi, kẻ chẳng tin kính đối ơn Đức Chúa Trời chúng ta ra việc tà ác, chối Đấng Chủ tể và Chúa có một của chúng ta, là Đức Chúa Jêsus Christ. Dầu Anh em đã học những điều này rồi, tôi cũng muốn nhắc lại cho anh em rằng, xưa kia Chúa giải cứu dân mình ra khỏi xứ Ê-díp-tô, sau lại tiêu diệt những kẻ không tin; còn các thiên sứ không giữ thứ bậc và bỏ chỗ riêng mình thì Ngài đã dùng dây xích họ trong nơi tối tăm đời đời, cầm giữ lại để chờ sự phán xét ngày lớn. Lại như thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ cùng các thành lân cận cũng buông theo sự dâm dục và sắc lạ, thì đã chịu hình phạt bằng lửa đời đời, làm gương để trước mặt chúng ta. Nhưng mà chúng nó cũng như vậy, trong giấc mơ màng làm ô uế xác thịt mình, khinh dễ quyền phép rất cao và nói hỗn các đấng tôn trọng. Vả, khi chính mình thiên sứ trưởng Mi-chen chống với ma quỷ giành xác Môi-se, còn chẳng dám lấy lời nhấc móc mà đoán phạt; người chỉ nói rằng: Cầu Chúa phạt người! Song những kẻ này, hề đều gì không biết thì khinh dễ hết; và mọi điều chúng nó tự nhiên mà biết cũng như con thú vật vô tri, thì dùng mà làm hư mình. Khốn nạn thay cho chúng nó, vì đã theo đường của Ca-in, lấy lòng tham lợi mà gieo mình vào sự sai lạc của Ba-la-am; và bị hư mất về sự phản nghịch của Cô-rê. Những kẻ đó là dấu vết trong đám tiệc anh em, như người chăn chiên chỉ tưởng nuôi mình cho no nê, không lo sợ gì; như đám mây không nước, theo gió đưa đi đây đi đó, như cây tàn mùa thu, không có trái, hai lần chết, trốc lên bật rễ; như sóng cuồng dưới biển, sôi bọt ô uế của mình; như sao đi lạc, sự tối tăm mù mịt đã dành cho chúng nó đời đời!

Đối với ma quỷ, là kẻ đã bị Đức Chúa Trời đuổi ra khỏi thiên đàng và cho chúng được ở chốn không trung, bên ngoài thiên đàng của Đức Chúa Trời, thì việc xét xử quyền lực này là thuộc về quyền cai trị của Đức Chúa Jêsus Christ và những người được cùng với Đức Chúa Jêsus Christ cai trị trong Nước của Ngài.

Chúng ta hãy xem Lời Đức Chúa Trời chép gì về sự cai trị này.

Sáng thế ký 3:13-15: Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán hỏi người nữ rằng: Người có làm điều chi vậy? Người nữ thưa rằng: Con rắn dỗ dành tôi và tôi đã ăn rồi. Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn phán cùng rắn rằng: Vì mày đã làm điều như vậy, mày sẽ bị rửa sả trong vòng các loài súc vật, các loài thú đồng, mày sẽ bò bằng bụng và ăn bụi đất trọn cả đời. Ta sẽ làm cho mày cùng người nữ, dòng dõi mày cùng dòng dõi người nữ nghịch thù nhau. Người sẽ giày đạp đầu mày, còn mày sẽ cắn gót chân người.

Trong mạng lệnh này bao gồm hai nghĩa cả thuộc thể và thuộc linh như sau:

Về thuộc thể, những người sẽ được sanh ra trên đất này, (lẽ đương nhiên sẽ được sanh ra bởi người nữ) sẽ đạp đầu con rắn, vì người ta biết con rắn là vật nguy hiểm, vì nọc độc có thể giết chết người nào mà nó cắn.

Về thuộc linh, Đức Chúa Trời cảnh báo trước rằng, sẽ có một kỳ, những người được xưng là công bình ở trước mặt Đức Chúa Trời, sẽ giày đạp quyền lực của ma quỷ (là con rồng, tức là con rắn xưa, gọi là ma quỷ và Sa-tan, dỗ dành cả thiên hạ) dưới chân. Trong mạng lệnh thuộc linh này, những người được sanh ra từ A-đam, dù những người đó khi được sanh ra là người nam hay người nữ thì thân thể của họ đều thuộc về giống cái, hề người đó ở trong Đức Chúa Jêsus Christ thì người đó có quyền phép trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ mà công bố Lời Đức Chúa Trời mà giày đạp đầu ma quỷ, mà chữ **dòng dõi** này còn có nghĩa là **hạt giống, lời nói, sự giả** được phát ra từ môi miệng của những người công bình ở trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ mà được hưởng cơ nghiệp cứu rỗi của Đức Chúa Trời.

Phục truyền luật lệ ký 30:19-20: Ngày nay, ta bắt trời và đất làm chứng cho các ngươi rằng ta đã đặt trước mặt ngươi sự sống và sự chết, sự phước lành và sự rửa sả. Vậy, hãy chọn sự sống, hầu cho ngươi và dòng dõi ngươi được sống, thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, vâng theo tiếng phán Ngài, và triu mến (tôn trọng) Ngài; vì Ngài là sự sống ngươi và làm cho ngươi được sống lâu, đặt ngươi ở trên đất mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho các tổ phụ ngươi, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp.

Lê-vi ký 25:23-24: Đất không được đoạn mãi; vì đất thuộc về ta, các ngươi ở cùng ta như kẻ khách ngoại bang và kẻ kiều ngụ. Trong khắp xứ mà các ngươi sẽ được làm sản nghiệp, hãy cho phép chuộc

đất lại.

Căn cứ theo mạng lệnh của Đức Chúa Trời, thì ma quỷ được quyền cầm buộc những người phạm tội tức là ma quỷ chỉ có quyền trên những người vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời cho đến kỳ đã định, thì chúng phải buông tha những người đó theo luật định. Nhưng ma quỷ là quân trộm cướp, chúng sẽ lợi dụng sự thiếu hiểu biết của loài người mà cầm giữ người ta vượt quá hạn đã định, như Đức Chúa Trời đã phán qua tiên tri Ê-sai: **Hỡi sao mai, con trai của sáng sớm kia, sao người từ trời sa xuống! Hỡi kẻ giày đạp các nước kia, người bị chặt xuống đất là thể nào! Người vẫn bụng bảo dạ rằng: Ta sẽ lên trời, sẽ nhắc ngai ta lên trên các ngôi sao Đức Chúa Trời. Ta sẽ ngồi trên núi hội về cuối cùng phương bắc. Ta sẽ lên trên cao những đám mây, làm ra mình bằng Đấng Rất Cao. Nhưng người phải xuống nơi âm phủ, sa vào nơi vực thẳm! Những kẻ thấy người sẽ ngó chăm người; và nhìn người cách ý tứ, mà rằng: Có phải người nầy là kẻ đã làm rung rinh đất, day động các nước, làm cho thế gian thành đồng vắng, lật đổ các thành, và chẳng hề buông tha kẻ bị tù về nhà mình đó chăng? Hết thấy vua các nước đều ngủ nơi lãng tẩm mình cách vinh hiển. Nhưng người thì bị ném xa khỏi mồ mả, như nhánh cây thối, như áo người bị giết, bị gươm đâm, bị xô xuống trong những đá nơi hố, khác nào cây chết bị giày đạp dưới chân! Người sẽ không được hội hiệp cùng các vua trong lãng; vì người đã diệt nước mình và giết dân mình! Dòng dõi kẻ hung ác sẽ không được xưng đến danh nó nữa.** (Ê-sai 14:12-20)

Ai sẽ ném Sa-tan ra khỏi mồ mả, như nhánh cây thối, như áo người bị giết, bị gươm đâm, bị xô xuống trong những đá nơi hố, khác nào cây chết bị giày đạp dưới chân! (mồ mả là bóng về thân thể xác thịt của những người bị ma quỷ cầm buộc và là nơi ma quỷ dùng để ẩn núp)?

Chúng ta hãy xem Lời Đức Chúa Trời chép gì về thời kỳ Sa-tan sẽ bị giày đạp dưới chân dòng dõi ra từ người nữ:

Thi-Thiên 110:1-7: Đức Giê-hô-va phán cùng Chúa tôi rằng: **Hãy ngồi bên hữu ta, Cho đến chừng ta đặt kẻ thù nghịch người làm bệ chân cho người. Đức Giê-hô-va từ Si-ôn sẽ sai đến cây phủ việt về sự năng lực người; Hãy cai trị giữa các thù nghịch người. Trong ngày quyền thế Chúa, dân Chúa tình nguyện lại đến; Những kẻ trẻ tuổi người mặc trang sức thánh cũng đến cùng người như giọt sương bởi lòng rạng đông mà ra. Đức Giê-hô-va đã thề, không hề đổi ý, rằng: Người là thầy tế lễ đời đời, tùy theo ban Mên-chi-xê-đéc. Chúa ở bên hữu người sẽ chà nát các vua trong ngày Ngài nổi giận. Ngài sẽ đoán xét các nước, làm khắp nơi đầy xác chết; Cũng sẽ chà nát kẻ làm đầu của nước lớn. Ngài sẽ uống nước khe trong đường, và nhân đó ngược đầu lên.**

Chúng ta hãy xem câu 3 của Thi-Thiên nầy: Trong ngày quyền thế Chúa, dân Chúa tình nguyện lại đến; Những kẻ trẻ tuổi người mặc trang sức thánh cũng đến cùng người như giọt sương bởi lòng rạng đông mà ra.

Bản Kinh-Thánh King James version chép: **Thy people^{H5971} shall be willing^{H5071} in the day^{H3117} of thy power^{H2428}, in the beauties^{H1926} of holiness^{H6944} from the womb^{H7358} of the morning^{H4891}: thou hast the dew^{H2919} of thy youth^{H3208}.**

Có nghĩa là: **Trong ngày (trong kỳ, trong thời đại) quyền phép được chuyển giao cho Chúa, dân tình nguyện của Chúa, trong sự đẹp đẽ của trang sức thánh sẽ đến bởi sự thương xót (ân điển, tình yêu thương) của lúc bình minh mà Ngài đã cứu mang khi còn trẻ.**

Câu 3 của Thi-Thiên 110 nói về Đức Chúa Jêsus Christ trong ngày Ngài đắc thắng sự chết và là thời kỳ mà Đức Chúa Trời đã đem Ngài lên rất cao, và ban cho Ngài danh trên hết mọi danh, hầu cho nghe đến danh Đức Chúa Jêsus, mọi đầu gối trên trời, dưới đất, bên dưới đất, thấy đều quỳ xuống, và mọi lưỡi thấy đều xưng Jêsus Christ là Chúa, mà tôn vinh Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha. (Phi-líp 2:9-11)

Dân Chúa tình nguyện là nói về những người sẽ tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ là Chúa, là Vua của cuộc đời mình, là những người mà trước khi lên thập tự giá, Đức Chúa Jêsus Christ đã cầu xin với Đức Chúa Cha rằng: “Đức Chúa Jêsus phán như vậy, đoạn, ngược mắt lên trời mà rằng: Thưa Cha, giờ đã đến; xin làm vinh hiển Con, hầu cho Con cũng làm vinh hiển Cha, và nhân quyền phép Cha đã ban cho Con cai trị loài xác thịt, Con được ban sự sống đời đời cho những kẻ mà Cha đã giao phó cho Con. Vả, sự sống đời đời là nhìn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Jêsus Christ, là Đấng Cha đã sai đến. Con đã tôn vinh Cha trên đất, làm xong công việc Cha giao cho làm. Cha ôi! bây giờ xin lấy sự vinh hiển Con vốn có nơi Cha trước khi chưa có thế gian mà làm vinh hiển Con nơi chính mình Cha. Con đã tỏ danh Cha ra cho những người Cha giao cho Con từ giữa thế gian; họ vốn thuộc về Cha, Cha giao họ cho

Con, và họ đã giữ lời Cha. Hiện nay họ đã biết rằng mọi sự Cha đã giao cho Con đều là từ Cha mà đến. Vì Con đã truyền cho họ những lời Cha đã truyền cho Con, và họ đã nhận lấy; nhìn biết quả thật rằng Con đến từ nơi Cha, và tin rằng ấy là Cha sai Con đến. Con vì họ mà cầu nguyện; chẳng phải vì thế gian mà cầu nguyện, nhưng vì kẻ Cha đã giao cho Con, bởi chưng họ thuộc về Cha. Phàm mọi điều thuộc về Con tức là thuộc về Cha, mọi điều thuộc về Cha tức là thuộc về Con, và Con nhân họ được tôn vinh. Con không ở thế gian nữa, nhưng họ còn ở thế gian, và Con về cùng Cha. Lạy Cha thánh, xin gìn giữ họ trong danh Cha, là danh Cha đã ban cho Con, để họ cũng hiệp làm một như chúng ta vậy. Đang khi Con còn ở với họ, Con gìn giữ họ, trừ đứa con của sự hư mất ra, thì trong đám họ không một người nào bị thất lạc, hầu cho lời Kinh Thánh được ứng nghiệm. Nhưng bây giờ Con về cùng Cha, và đang khi còn ở thế gian, Con nói những điều đó, hầu cho trong lòng họ được đầy dẫy sự vui mừng của Con. Con đã truyền lời Cha cho họ, và thế gian ghen ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian vậy. Con chẳng cầu Cha cất họ khỏi thế gian, nhưng xin Cha gìn giữ họ cho khỏi điều ác. Họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian. Xin Cha lấy lễ thật khiến họ nên thánh; lời Cha tức là lễ thật. Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian. Con vì họ tự làm nên thánh, hầu cho họ cũng nhờ lễ thật mà được nên thánh vậy. Ấy chẳng những vì họ mà Con cầu xin thôi đâu, nhưng cũng vì kẻ sẽ nghe lời họ mà tin đến Con nữa, để cho ai nấy hiệp làm một, như Cha ở trong Con, và Con ở trong Cha; lại để cho họ cũng ở trong chúng ta, đừng thế gian tin rằng chính Cha đã sai Con đến. Con đã ban cho họ sự vinh hiển mà Cha đã ban cho Con, để hiệp làm một cũng như chúng ta vẫn là một: Con ở trong họ và Cha ở trong Con, để cho họ toàn vẹn hiệp làm một, và cho thế gian biết chính Cha đã sai Con đến, và Cha đã yêu thương họ cũng như Cha đã yêu thương Con. Cha ôi, Con muốn Con ở đâu thì những kẻ Cha đã giao cho Con cũng ở đó với Con, để họ ngắm xem sự vinh hiển của Con, là vinh hiển Cha đã ban cho Con, vì Cha đã yêu Con trước khi sáng thế. Hỡi Cha công bình, thế gian chẳng từng nhận biết Cha; song Con đã nhận biết Cha, và những kẻ này nhận rằng chính Cha đã sai Con đến. Con đã tỏ danh Cha ra cho họ, Con lại sẽ tỏ ra nữa, để cho tình yêu thương của Cha dùng yêu thương Con ở trong họ, và chính mình Con cũng ở trong họ nữa.” (Giăng 17:1-26)

Những người của Đức Chúa Jêsu Christ sẽ thi hành quyền phép của Nước Thiên đàng và được cùng với Đức Chúa Jêsu Christ cai trị trong Nước Ngai, như Lời Đức Chúa Trời đã chép:

Thi-Thiên 149:1-7: Ha-lê-lu-gia! Hãy hát xướng cho Đức Giê-hô-va một bài ca mới! Hãy hát ngợi khen Ngai trong hội các thánh Ngai. Nguyện Y-sơ-ra-ên mừng rỡ nơi Đấng đã dựng nên mình; Nguyện con cái Si-ôn vui vẻ nơi Vua mình. Nguyện chúng nó nhảy múa mà ngợi khen danh Ngai, dùng trống cơm và đàn cầm mà hát ngợi khen Ngai! Vì Đức Giê-hô-va đẹp lòng dân sự Ngai; Ngai lấy sự cứu rỗi trang sức cho người khiêm nhường. Nguyện các thánh Ngai mừng rỡ về sự vinh hiển, hát vui vẻ tại trên giường mình! Sự ngợi khen Đức Chúa Trời ở trong miệng họ, thanh gươm hai lưỡi bén ở trong tay họ, đặt báo thù các nước, hành phạt các dân; Đặt trói các vua chúng nó bằng xiềng, và đóng trắng các tước vị chúng nó. Để thi hành cho chúng nó sự án đã chép. Các thánh Ngai được vinh hiển ấy. Ha-lê-lu-gia!

Các thánh được chép trong Thi-Thiên 149 này là nói về những người được nên thánh bởi quyền phép của Đức Thánh-Linh và của Lễ thật và trong Danh của Đức Chúa Jêsu Christ, Đấng đã cứu chuộc họ mà các thánh đồ của Ngai được sự vui mừng trọn vẹn trong sự thờ phượng, là sự được giao thông với Thánh-Linh của Đấng Christ (ý nghĩa bóng của chữ **trên giường mình** trong tiếng Hê-bơ-rơ).

Sự ngợi khen Đức Chúa Trời ở trong miệng họ, thanh gươm hai lưỡi bén ở trong tay họ, đặt báo thù các nước, hành phạt các dân; Đặt trói các vua chúng nó bằng xiềng, và đóng trắng các tước vị chúng nó. Để thi hành cho chúng nó sự án đã chép.

Thanh gươm hai lưỡi là bóng về quyền phép của Luật pháp văn tự và Luật pháp của Thánh-Linh sự sống khi được công bố qua môi miệng (là bóng về **cánh tay thuộc linh**) của các thánh đồ, trong Danh của Đức Chúa Jêsu Christ mà họ trói buộc quyền lực của ma quỷ và bắt chúng giải tới trước mặt Đức Chúa Trời, là quan án công bình để xét xử chúng theo như Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Thi-Thiên 110:5-6: **Chúa ở bên hữu người sẽ chà nát các vua trong ngày Ngai nổi giận. Ngai sẽ đoán xét các nước, làm khắp nơi đầy xác chết; Cũng sẽ chà nát kẻ làm đầu của nước lớn.**

Tội lỗi của ma quỷ sẽ phải bị trừng phạt theo đúng luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, nhưng chỉ có

những người nào xứng đáng được hưởng cơ nghiệp cứu rỗi của Đức Chúa Trời mới được cùng với Đức Chúa Jêsus Christ thi hành quyền cai trị nầy trong Nước Đức Chúa Trời và bây giờ, những người sẽ nhận được quyền phép của Đức Chúa Jêsus Christ ban cho để cai trị, và khi các tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ thi hành chức vụ của mình, thì họ sẽ trói buộc quyền lực của ma quỷ và thông qua sự cầu nguyện và công bố trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ mà khiến cho ma quỷ phải bị điệu đến trước toà của Đức Chúa Trời và tại đây, chúng sẽ bị Đức Chúa Trời phán xét theo luật pháp công bình của Ngài.

Thi-Thiên 7:9-17: **Ồ, Đức Chúa Trời công bình! là Đấng dò xét lòng dạ loài người, xin hãy khiến cùng tận sự gian ác kẻ dữ, song hãy làm cho vững vàng người công bình. Đức Chúa Trời là cái khiến tôi, Ngài là Đấng cứu rỗi những kẻ có lòng ngay thẳng. Đức Chúa Trời là quan án công bình, thật là Đức Chúa Trời hằng ngày nổi giận cùng kẻ ác. Nếu kẻ ác không hối cải, thì Đức Chúa Trời sẽ mài gươm: Ngài đã giương cung mà chực cho sẵn, cũng đã vì nó sắm sửa khí giới làm chết, và làm những tên Ngài phừng lửa. Kìa, kẻ dữ đang để gian ác; Thật nó đã hoài thai sự khuấy khỏa, và sanh điều dối trá. Nó đào một hố sâu, nhưng lại té vào hố nó đã đào. Sự khuấy khỏa nó đã làm sẽ đổ lại trên đầu nó. Và sự hung hăng nó giáng trên trán nó. Tôi sẽ ngợi khen Đức Giê-hô-va y theo sự công bình Ngài, và ca tụng danh Đức Giê-hô-va là Đấng Chí cao.**

Chúng ta hãy xem Đức Chúa Trời sửa soạn sẵn cho Con một Ngài quyền phép để cai trị muôn dân và những người sẽ được Con một của Đức Chúa Trời ban cho quyền được cùng với Ngài cai trị.

Thi-Thiên 2:1-12: **Nhân sao các ngoại bang náo loạn? Và những dân tộc toan mưu chước hư không? Các vua thế gian nổi dậy, các quan trưởng bàn nghị cùng nhau nghịch Đức Giê-hô-va, và nghịch Đấng chịu xức dầu của Ngài, mà rằng: Chúng ta hãy bẻ lời tối của hai Người, và quăng xa ta xiềng xích của họ. Đấng ngự trên trời sẽ cười, Chúa sẽ nhạo báng chúng nó. Bây giờ Ngài sẽ nổi thịnh nộ phán cùng chúng nó, dùng cơn giận dữ mình khuấy khỏa chúng nó, mà rằng: Dầu vậy, ta đã lập Vua ta trên Si-ôn là núi thánh ta. Ta sẽ giảng ra mạng lệnh: Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: Người là Con ta; Ngày nay ta đã sanh Người. Hãy cầu ta, ta sẽ ban cho Con các ngoại bang làm cơ nghiệp, và các đầu cùng đất làm của cải. Con sẽ dùng cây gậy sắt mà đập bể chúng nó; Con sẽ làm vỡ nát chúng nó khác nào bình gốm. Vì vậy, hỡi các vua, hãy khôn ngoan; Hỡi các quan xét thế gian, hãy chịu sự dạy dỗ. Khá hầu việc Đức Giê-hô-va cách kính sợ, và mừng rỡ cách run rẩy. Hãy hôn Con, e Người nổi giận, và các người hư mất trong đường chẳng; Vì cơn thịnh nộ Người hòng nổi lên. Phàm kẻ nào nương náu mình nơi Người có phước thay!**

Khải huyền 2:26-29: **Kẻ nào thắng, và giữ các việc của ta đến cuối cùng, ta sẽ ban cho quyền trị các nước: kẻ đó sẽ cai trị bằng một cây gậy sắt, và sẽ phá tan các nước như đồ gốm, khác nào chính ta đã nhận quyền cai trị đó nơi Cha ta. Ta sẽ cho kẻ ấy ngôi sao mai. Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh!**